

čih je bilo tudi precej obiskovalcev iz Celja in St. Jurija, kakor tudi iz drugih sosednjih občin. Med mnogostevitnimi udeleženci so bili tudi razni kupci, kateri so preizkusili naša vina ter se nekateri končno odločili za nakup. Razveseljiv pojav je bil ta, da se je poleg domačinov zanimal za našo razstavo celo eden iz inozemstva v osebi g. Weissa iz Klosterneuburga na Nižje-Avstrijskem. Ocenjevanje vin so izvršili strokovnjaki in se izrazili takole: Tudi drameljske gorice so sposobne dati prav dobra vina. Vina so dobila oceno do 4,0 do 4,5, nekatera celo odlično. Na splošno so bila vsa vina zdrava, izjemoma so nekatera vsebovala nekoliko več kisline vsled prezgodnje trgatve. Želeli bi bilo, da se v bodoče naši vinogradniki privadijo pozni trgatvi, katera bo sicer znižala celotni pridelek, pač pa bo dvignila kvaliteto vina. Prepričani smo, da bo v prihodnje med vsemi našimi razstavljalci vin nastala velika tekma, kar bo gotovo velike važnosti za proizvajalca samega, kakor tudi za celotno narodno blaginjo. Da pa bomo sloves naših vin ohranili, oz. še dvignili, vas pozivamo, dragi vinogradniki, da se držimo načel in besed, ki smo jih slišali pri predavanju na naši razstavi. Kakor je vsaki dan le enkrat poldne, tako naj bode tudi vsako leto le enkrat trgatve, in to le takrat, ko bo grozdje v resnici popolnoma zrelo.

Soja ali japonski fižol.

Gotovo ste že čitali v »Sadjarju in vrtarju«, kakor tudi v »Kmetovalcu« o japonskem fižolu, imenovanem »soja«. Da vas, dragi čitatelji »Slovenskega gospodarja«, seznanim s tem fižolom, vam tukaj opišem uspeh svojih poizkusov s tem fižolom soja.

Soja je rastlina, ki je precej podobna našemu navadnemu fižolu. Razlika je v tem, da ne poganja vitic ali bičev ter da ima zelo majhen, neznaten modrikast cvet. Zrno je drobno, rumenkaste barve, okusno in ima zelo veliko beljakinjo. Zato je zelo redilno, baje sila dobro za kruh. Zemlja mu sodi vsakovrstna in rodi povsod enako. Le severna lega ni za njega, kajti on rabi obilno solnca, drugače je pa neizbirčen in neobčutljiv.

Fižol soja da 299kratni pridelek, to je 1 zrno da 299 do 300 zrn, ki so izvrstna hrana in se zelo lahko uporabljajo v gospodinjstvu. Redilnih čnovi ima veliko več, kot naš navadni fižol.

Ta fižol soja je posebno pripraven tudi za drevesnice, ker kakor zgoraj omenjeno, ne poganja vitic, in se zemlja v drevesnici bolj izkorišča, ako se sadi ta fižol vmes. Saditi ga je istočasno kot navadni fižol, pač pa samo po eno zrno. On namreč napravi močno steblo in košat grm. Škoduje mu nikar suša in ne mokrota. Zahteva le solčno lego ter rahlo zemljo.

Okopati pa ga je treba večkrat, da ni v travi. Druge posebne postrežbe ne zahteva.

Ako bi katerega ta fižol »Soja« zanimal, ga lahko dobi pri spodaj podpisanim, ako vpošlje 3 Din v znamkah.

Tam so tudi sadna drevesa priporočljivih vrst na razpolago in po nizki ceni.

Sadjarji in kmetovalci, poskušajte ta fižol, mogoče tudi vi dosežete boljše uspehe, kajti dandanes je treba mnogokaj preizkusiti. Jadikovanje in tarnanje ne pomaga prav nič. Le iskati nova sredstva in nova pota, vse pa z Bogom in božjo pomočjo!

Jože Vezjak, drevesničar in čebelar, Vodela št. 2, St. Peter pri Mariboru.

*

Medenje.

Za kakovost masla je merodajno pravilno zorenje smetane, nič manj važna pa je tudi temperatura pri medenju. Pri mrazu masčoba v smetani preveč otrpne in se medenje vrši predolgo. Prevelika toplota je pa vzrok, da dobimo mažasto maslo, ki se kaj rado pokvari.

Najprimernejša toplota je poleti + 14°C, po zimi pa + 18°C. Hladnejšo smetano segrejemo na ta način, da postavimo posodo s smetano za toliko časa v toplo vodo, da ima pravilno temperaturo. Med gretjem smetano premešamo. Pretoplo smetano shladimo v hladni vodi. Popolnoma napačno je, če se za uravnanje toplote priliva smetani topla ali hladna voda, ker se s tem le kvari kakovost masla.

Zapomniti si pa moramo, da je neobhodno potrebno, uravnati temperaturo smetani dve uri pred medenjem. Tudi posoda, v kateri bomo medili, mora imeti isto toploto kakor smetana. Pomagamo si s toplo ali mrzlo vodo.

Medenje ne uspe vsaki gospodinjstvenako in marsikatera toži o tem. Vzroki so lahko raznovrstni. Medenje je odvisno od pravilnega ravnanja s smetano, od zorenja smetane, nadalje od toplote pri medenju in konečno ne malo tudi od posode, v kateri se medi.

Pri uporabi lesenih posod (sodčkov) moramo le-te, posebno v poletnem času, večkrat očistiti z bukovim lugom. Tak lug uniči kislino, ki se je vlezla v les. Tudi lesene kuhalnice (lopaticice) čistimo z lugom.

Posodo napolnimo do prave mere s smetano. Če je posoda prenapolnjena, traja medenje predolgo ali sploh ne uspe. Delati je treba v enakomernem tempu brez presledkov (odmorov). Ko postane smetana kašnata, vrtimo ali tolčemo počasneje kakor doslej in prenehamo, ko se masčoba zbere v kepice od velikosti graha. Zdaj te kepice zgnetemo z leseno lopatico skupaj, položimo na zmočeno sito in precedimo vso tekočino skozi to sito, da ujamemo tudi ostale drobtinice.

Maslo izperemo v več vodah, da se izloči sirotka. Med tem ga z leseno lopatico premesimo. Po končanem izpiranju prenetemo maslo prav dobro, da se iztisne vsa voda. Vendar bi predolgo gnetenje povzročilo, da postane maslo mažasto.

Spretnost.

Zobozdravnik: Mi zobarji smo spretni tako, da z dvema prstoma izlečemo zob. Bolnik: To ni nič! Moja stara si z dvema prstoma potegne iz ust celo čeljust.

Beračeva hvala.

Bog vam povrni sto-krat, dobri gospodi; iz srca sem vam prav zelo hvaležen. Vsak dan bom za vas molil. Pri takih gospodih, kakor ste vi, dobivajo ljudje moje vrste šele pravo ljubezen in veselje za beračenje.

Hišna ura.

V spalnici ni meni ure trga; kadar pride moj mož domov, vem takoj, koliko je odbilo. Ako ropota

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

Ko je vojaštvo postalo na sredi trga in je začel Matija Toplišček klicati s trobljo na zbor, se je zganil podsreški moški ter ženski svet in stopil na plan iz radovednosti, kaj hočejo in kaj nameravajo tuji možje. Ko je bil trg poln, je stopil kapitan na sredino in oznanil z mogočnim glasom, da so oni prvi oddelek kmečke vojske iz Bistriške doline, ki je že zbrana in čaka le še na znamenje za odhod ter udar. Vse je že organizirano v slovensko-hrvaški moški panti, le od Pod-sredčanov se še ni zataknil doslej kljub prigo-varjanju nobeden za klobuk bršljana ali zim-zelena. On kapitan Pavel Šterc jih danes ne pro-si, pač pa zapoveduje, da morajo biti tudi oni pripravljeni za pohod na boj za staro pravdo in se bodo priključili kmečki vojski, ki bo marširala skozi Podsredo čez par dni. Ako se ne bodo po-

korili, bo zapel celemu trgu rdeči petelin! Pavel je še zaklical: »Z Bogom, na svidenje za par dni,« se je zavihtel na konja, Toplišček je zatrobil v pokrepitev kapitanovih besed in šlo je naprej proti Koprivnici. Koprivničani in istotako Raj-henburžani so bili vsi za punt in pripravljeni, da pomnožijo na poziv kmečke vojske. Ko je pri-jezdil kapitan na Videm, so bili obveščeni, da bo tamkaj zbirališče punte, a do tedaj še ni bilo nikogar in so bili Pilštajncani prvi.

Mosta preko Save, ki spaja danes Videm s Krškem, ni bilo v dobi kmečke vstaje. Promet osebni in blagovni se je vršil med levim ter desnim savskim bregom s pomočjo broda, ki je pre-peljeval iz Štajerske na Krško polje iz Vrbine ob Savi pod Staro vasjo. Šterc je pregledal kot izurjen borec krajevni potožaj in se čudil, da se bo zbirala kmečka vojska ne na prostrani Kranj-ski, ampak ozki štajerski strani. Gotovo je mo-rala biti vojvodi Gregoriču pot ob levem bregu Save lažja ter sigurnejša nego ob desnem za razvoj bojnih čet in posebno še za bitko na ko-njih kot nalašč ustvarjeno Krško polje. Med opa-

Tako pripravljeno maslo oblikujemo v lesenih modelčkih, ali pa napravimo štručke, zavijemo v čist maščoben papir in hranimo v hladnem in temnem prostoru.

Manjše količine smetane lahko umelemo v porcelanasti skledi s kuhalnico ali še hitrejšo z metlico za jajčni sneg. Smetano mešamo vedno v isto smer tako dolgo, da postane kašnata. Nato zmanjšamo hitrost in ko se napravijo male kepice, jih zberemo z lopatico in maslo izperemo v vodi. Uporabiti moramo celo in dovolj veliko skledo iz porcelana, primerno močno metlico za jajčni sneg iz zacinjene kovine (bakrena ali medena je nerabna!) ter paziti na čistoto, kar je pri teh predmetih zelo lahko.

Kakovost masla

je odvisna od nege in krmljenja krav, od kakovosti smetane, ravnanja z mlekom in smetano pred medenjem, medenju samem ter vdelavanju masla in njega shranitvi. Maslo mora vsebovati vsaj 80% tolsche in kvečjemu 16—18 odstotkov vode. V obče računamo, da se pridobi iz 100 litrov mleka 4 kg masla, 6—7 kg skute, 70 litrov sirotke in 12 litrov pinjenega mleka.

Pri nepravilnem ravnanju dobimo

Maslo z raznimi napakami:

Mažasto maslo dobimo, če medemo pretoplo smetano, medemo predolgo ali gnetemo maslo prekomerno.

Progasto maslo nastane, če zmesimo dvoje vrst masla skupaj, ali če ga slabo premesimo.

Sirasto maslo ima vzrok v prekisani smetani. Vsebuje majhne koščke skute.

Žarko maslo je posledica uporabe slabe smetane. Tudi neprimerna shramba je lahko vzrok temu, ali pa nezadostno gnetenje, tako da ostane v maslu sirotka nazaj.

Oster okus masla izvira iz slabe, pokvarjene krme, ali pa, če se poklada zelje ali repa. Tudi je lahko kriva kaka nesnaga.

Kako naj ravnam z zmrzlimi jabolki. Zmrzla jabolka so silno občutljiva. Predvsem jih ne smemo prijemati z roko, ker je ista topla. S kako zajemalko jih zdevajmo v posodo in vlijmo na nje mrzle vode, da stoji preko njih. Na jabolkih se bo napravila ledena skorja. Vodo odtočimo in ko led od jabolk odpade, jih s suho cunjjo obrišemo in na hladnem shranimo.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 20. februarja so pripeljali špeharji 136 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 10—12 Din, špeh 12—13. Kmetje so pripeljali 8 voz sena po 85—95, 2 otave po 75—80, 2 voza pšenične slame po 70—75, 39 vreč krompirja po 1—1,50, 13 vreč čebule po 6 (česen 10—15), 16 vreč zelja po 2—3. Ječmen je bilo po 1,50, oves 1,25—1,50, koruza 1,25—1,50, proso 1,75, ajda 1,50, ajdovo pšeno 3,50—4,50, fižol 1,50—3. Kokoš 25—35, piščanci 30—65, raca 20—30, gos 50—60, puran 50—70. Orehi celji 5—6, luščeni 16—18. Hren 12—14, karfižola 6—10, kislo zelje 3—4, repa 2, radič 12. Jabolka 3—5. Mleko 2—3, smetana 10—12, surovo maslo 24—32. Jajca 0,75—1, med 14—20, suhe slive 8—12.

Mariborski svinjski sejem 19. februarja 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripelanih samo 58 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 7—9 tednov 100 do 120 Din, 3—4 mesece 150 do 200 Din, 5—7 mesecev 300 do 350 Din, 8—10 mesecev 400 do 450 Din, 1 kg žive teže 5—6 Din, mrtve teže 7,50 do 8,50 Din. Prodanih je bilo 19 komadov.

*

Zdravilišče za mačke.

Vrhovno sodišče v Avstraliji je izreklo končno odločitev v pravdi, katero so naperili potomci Marije Flower proti njeni oporoki. Rzsodba, ki je vzbujala zanimanje cele Avstralije, je zaključena s porazom dedičev. Oporoka gospe Flower namreč določa, da se uporabi

cela milijonska zapuščina pokojne za zgradbo mačjega zdravilišča.

Ko je še živela bogatašinja, je bila znana kot izredna prijateljica živali. L. 1910 jej je umrl mož, zapustil je ženi milijone in te je od tedaj vdova naklanjala negi živali in predvsem mačk. Leta 1920 je kupila veliko posest pri mestu Melbourne in je ustanovila tamkaj obsežno zdravilišče za živali, v katerem je bilo v oskrbi 500 mačk. Že tedaj so oporekali njeni sorodniki takemu brezumnemu početju, ker so se bali, da bo pretirana skrb za živali pogoltnila milijonsko premoženje.

Leta 1923 je prišlo do sodne obravnave, pri kateri se je postavilo društvo za varstvo živali v Melbourne na stran prismojene vdove. Celotni ravnatelj melbournske umobolnice je izjavil, da ne sprejme bogatašnje v zavod, četudi bi jo skušali vtakniti sorodniki nasilnim potom med norce. Vsi poskusi sorodnikov, da bi spravili milijonarko pod nadzorstvo, so se izjalovili. Gospa Flower je umrla brez otrok leta 1927 in je določila v testamentu, da pripadajo obresti njenega milijonskega premoženja vzdrževanju mačjega zdravilišča. V sanatoriju mora biti preskrbovanih najmanj 300 muckov. Ako bi pa ne bilo v Melbourne dovolj pomoči potrebnih mačk pri rokah, pridejo v poštev tudi psi.

Pravda za razveljavljenje oporoke se je vlekla 4 leta. Vse inštanice so potrdile veljavnost zadnje volje. Zaslišanih je bilo bogznaj kolikokrat 56 prič. Časopisje je prinašalo obširna poročila o — mačjem testamentu, ki je pa končno le obveljal!

*

Prosvetni večer v Mariboru. Prosvetna zveza priredi v četrtek, 25. februarja, ob 8. uri zvečer, v Prosvetni dvorani Zadrugne gospodar-

zovanjem kapitanu neznanih krajev je nastopil mrak.

Zima leta 1573 ni bila ostra in še februarja je v nočeh le zmrzovalo brez snega. Proti polnoči od 3. na 4. februarja so začeli polniti Savsko dolino močni oddelki kmečke vojske, ki je 3. februarja brezuspešno navalila na brežiški grad. Napad je odbil upravitelj Gašper Possinger, ki je izstrelil med oblegalce tri krogle iz največjega topa. Kmetje so zahtevali od meščanov, da se jim udajo, ali pa obljubijo, da ne bodo nič proti njim učinili in jih v ta namen spuste v mesto. Ko so meščani to odbili, so začeli kmetje udarjati na mesto in so se maščevali nad poedinimi prebivalci. Brežice, ki so bile že po naravni legi in z obzidjem dobro zavarovane, so bile za kmečko vojsko veliko pretrd oreh in radi tega je tudi odkorakala po par brezuspešnih napadalnih poskusih proti prvemu zbirališču — Vidmu.

Vojvoda Ilija Gregorič se ni mogel kapitanu Štercu dovolj načuditi, ko ga je zagledal pred seboj v viteški bojni opremi in tudi njegovo

spremnstvo je bilo oboroženo, kakor bi pripadalo plemiški armadi.

Na žalost je zapazil Šterc že v noči, da je Ilijeva vojska druhal brez pravega strogo vojaškega reda, opremljena in oborožena, da se je naj sam Bog usmili! Puntarji so bili slabo oblečeni, napol obuti, orožje je imel vsak drugo, po največ nekaj prav nerodnega, kar je pač zagrabil v prvi naglici, ko mu je buknil na uho glas dolge lesene — bojne troblje, ki je klicala na odhod.

Po kratkem razgovoru z vojvodo sta se podala oba poveljnika k počitku, da hosta sveža za glavni vojni posvet, ki se bo vršil 4. februarja predpoldne.

Dan glavnega vojnega sveta 4. februar je pričel z lepim zimskim jutrom, nebo je bilo čisto kakor ribje oko. Za posvetovalni prostor je bil določen grič pri Vidmu, kjer pravijo danes na Resi, in odkoder je diven razgled po celem širnem Krškem polju. V spremstvu 19 kapitanov se je podal vojvoda Ilija Gregorič na Reso, kjer je še enkrat razgrnil pred svojim generalnim štabom bojni načrt. Drugo jutro 5. februarja bi se naj

močno, takrat je še zgodaj; ako pride in ma prijazno pozdravi, tedaj je že precej kasno; ako pa si že pred vratmi čevlje sezuje, in ne prižge sveče, potem pa vem, da se že dan.

Odkritorečen kmet.

Kmetu je umrla žena. Gospod župnik ga pride tolažiti in pravi med drugim: Pomirite se in mislite si, da je sedaj že pri Bogu.

Pri Bogu? vzklíkne kmet, no, tedaj bode imel ljubi Bog z njo svoj križi!

Potovalec brez uzorcev.

K nekemu kmetske-mu županu je prišel potujoči agent zavarovalne družbe in mu

ske banke Gregorčičev večer. Na sporedu so deklamacije Gregorčičevih pesmi, govor o Gregorčiču kot pesniku in človeku (prof. dr. Dornik) in petje Gregorčičevih pesmi (proizvajalno pevsko društvo »Maribor«). Vljudno vabljeni!

Mariborsko fantovsko okrožje priredi dne 26. in 27. februarja smučski tečaj v okolici Maribora. Tečaj se zaključi v nedeljo dne 28. februarja s smučskimi tekmami za smučsko prvenstvo mariborskega okrožja. Tekme se vrše pri Sv. Petru niže Maribora na 8 km dolgi progi. Zmagovalci dobe lepa darila. Odseki, pošljite svoje člane na tečaj, pa tudi tekmovalce, ki bodo zastopali vaš odsek pri prvih smučskih tekmah našega okrožja.

Staritrg pri Slovenjgradcu. Od nas je malo-kedaj slišati kaj novega, zato bi si kdo mislil, da spimo spanje pravičnega. Da temu ni tako, naj pričajo spodnje vrstice. Fantovski odsek bralnega društva je zadnje čase postal zelo delaven. Ima tamburaški zbor, katerega zelo spretno vodi č. g. provizor Štefan Horvat, športni klub, dramatični in smučarski. Smučarski klub je tekom letošnje zime napravil že dve smučarski tekmi. Drugo tekmo je priredil preteklo nedeljo dne 14. februarja, popoldne po večernicah. Med kapitanijo in občinsko hišo so fantje že v soboto zvečer postavili lep slavalok, ki je nosil na eni strani napis »Starte«, na drugi strani pa »cilj«. Tekmovalo je 12 fantov. Točno ob treh popoldne se je zbralo pri slavaloku mnogo občinstva, ki je z zadovoljstvom in z zanimanjem spremljalo posamezne tekmovalce, ki so drug za drugim smuknili iz štarta. Tekmovalci so se z vso vnetostjo trudili, da prispejo čimprej na cilj, zakaj štiri lepa darila, ki so bila pripravljena za štiri najboljše tekmovalce, ki v najkrajšem času prevozijo dolgo in težavno progo, so zanimala vsakega tekmovalca. Proga je bila dolga 8 km. Prvi je prišel na cilj Franc Konečnik v 23.15 minut, drugi Knez Franc v 23.33 minut, tretji Gams Pavel v 24.30 minut in četrti Konečnik Avgust v 25 minutah. Vsi tekmovalci so prispeli na cilj brez vsake najmanjše nezgode. Po končanih tekmah so si fantje privoščili topel čaj, nakar so se razdelila darila. Prvo darilo je prejel Konečnik Franc in sicer lepo knjigo »Smučanje« (Roberta Kump) in 10 Din. Ostali trije

pa so prejeli nagrado v denarju. Predsednik Bralnega društva g. Spesny je nato zmagovalcem čestital ter želel, da fantje še v naprej goje smučanje. Tamburaški zbor 15 fantov pa je nato zmagovalcem na čast zasviral nekaj koračnic. Tako smo letos v kratkem času priredili že drugo smučsko tekmo.

Sv. Peter pri Mariboru. Dan 14. februarja je bil za našo mladino praznik. Fantovski odsek Prosvetnega društva je priredil smučsko tekmo, katere se je udeležilo 25 tekmovalcev. Pravi kanoni so bili med mladino, ki je 4 km dolgo progo zmagala z lahkoto. Pa tudi med odraslimi fanti so kapacitete, s katerimi ho-še nevarno šrešnje zobati. Rezultati so sledeči: mladina: I. Gradišnik Karl je prvi korajžno po 26 minutah zavozil v cilj. II. Rumpf Anton 29.10 minut. III. Sentočnik Leopold 30.30 minut. Na progi 8 km si je priboril prvo darilo Knuplež Mirko iz Vodol v času 1 uri 1 sek. II. Škof Anton 1 uro 15 sek. III. Fluher Anton 1 uro 15.35 sek. Mladina, le po tej poti naprej! S tako zabavo si boš utrdila telo in razvedrila duha, da boš v ponos naši fari. Vaša naloga, fantje, je, da pri okrožnih tekmah dne 28. t. m. pokažete, kaj zmorete ter visoko dvignete zastavo Prosvetnega društva v št. Petru. Materinsko je skrbela gospa Sande za tekmovalce, ki so po naporni progi res bili potrebni okrepčila. Mnogi so prerokovali, da ne bo šlo, videli smo pa, da je še celo dobro šlo.

Oplotnica. Pretekli mesec nam je nudilo katoliško Prosvetno društvo nenavadni užitek. Dramatični odsek je vprizoril veliko ljudsko igro »Rokovnjača«. Kdor igro pozna, mora priznati, da je taka vprizoritev za diletanške odre precej trd oreh. Toda toplot je društvo pokazalo svojo življensko silo. Nastopilo je 45 igralcev na popolnoma prenovljenem odru. Gledalci so napolnili dvorano do zadnjega kotička. V podrobno oceno posameznih vlog se ne bomo spuščali. Pripomnimo le, da so bile glavne vloge izredno posrečene. Je pa tudi razveseljivo, da so nekateri novinci pokazali zelo dober igralski talent. Igra se je v nedeljo dne 21. februarja ponovila z velikim uspehom.

Sv. Tomež pri Ormožu. Kdor še ni videl dne 7. februarja spevoigre doma, naj se v nedeljo

dne 28. t. m. potruži k Veliki Nedelji. Tam namreč vprizori tomaževski cerkveni pevski zbor spevoigro »Mlado Bredo«. Ker je igra v resnici lepa in se je doma dobro obnesla, vabimo vse one, ki je še niso videli, in tudi vse tiste, ki jo želijo še enkrat videti. Pridite v prav obilnem številu!

*

Kotlje. Posnemanja vredno. Daši je bil letošnji pust zelo kratek, smo vendar imeli eno poroko, tako da ni, kakor govori ljudstvo, šel pri nas »volk skozi«. Roke sta si podala za pot v zakonsko življenje Močivnik Jožef ter Podojsteršek Marija. Želimo, da za mnoga in srečna leta! Hvalevredno je, da sta priredila času primerno samo priprosto ženitovanje, na katero sta povabila samo najbližnje sorodnike, pa je vendar na svatbi bilo prav prijetno in veselo. Lepo je bilo in zasluži še posebno hvalo, da so se svatje spomnili tudi na domače uboge in so za nje zbrali 82 Din. Zato pa naj hvaležnost in molitev ubogih spremlja mladi zakonski par na poti skozi novo življenje!

Maribor. Na Frankopanski cesti 17 je umrl po daljši bolezni g. Ivan Goričan, ki je do-stavljajl precej let raznim strankam dopise s sodišča. Poznal ga je celi Maribor kot blago dušo, ki je radevolje storila vsakemu kakšno uslugo. Blagega Ivana bo ohranil Maribor v najlepšem in hvaležnem spominu. Njegovi žalujoči ženki naše iskreno sožalje!

Svečina. Na gostiji Vračko-Lah je nabral g. Franc Pušnik, ekonom iz Svečine, 126 Din za dijaško semenišče. Bog plati!

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. Dne 9. t. m. je tukaj umrl Dominik Pogorevčnik, prevžitkar, p. d. stari Pogorevčnik, v visoki starosti 85 let. Družina Pogorevčnik spada med najstarejše šmiklavške družine, že nad 400 let gospodari na tem posestvu. Blagi pokojnik je vodil svoje lepo posestvo celih 50 let in je vso svoje otroke lepo oskrbel. Bil je skoraj do

na dolgo in široko priporočal zavarovati se za slučaj smrti.

Ko je mož dokončal svoje pripovedovanje, je vprašal župan za-tegnjeno: Vi ste agent — kje pa imate muštre?

Nov sistem štedenja.

A: Kako je pa to, gospod Stiskovec, da vi novejši čas zmlrom kavo pijete, vaša gos-pa soproga pa pivo?

B: To je povse eno-stavno. Kadar jaz pi-vo pijem, popijem je po ve vrčkov, a ka-dar moja žena kavo pi-je, popije je itak po več čaš; da p pri se-danjih slabih časih preveč ne potrošiva, pijem jaz kavo, a mo-ja boljša polovica pa pivo!

prepeljal večji del vojske okoli 2000-bojevnikov pod kapitanom Nikolajem Kupiničem na brodu ter plavil na desni breg Save v Krško. Saj grajski poveljnik v Krškem, mestni sodnik in meščani so že izročili upornikom mesto in brod ob Savi. Ilija Gregorič sam bo s četo 500 do 600 mož odrinil še danes popoldne iz Vidma proti Rajhenburgu in Sevnici, med potjo se mu bodo pridru-ževali štajerski puntarji in onih 16 tisoč mož, katere je imel zasigurane kapitan Pavel Sterc. Ko je vprašal vojvoda, če ima kateri od kapita-nov k temu načrtu kaj pripomniti, se je oglasil edini Sterc k besedi. Bil je odločno proti cepitvi že itak kar najslabše oboroženih moči, predno je izvojevana kaka večja zmaga nad plemstvom. S kijem, sekiro, koso in drugim poljskim orodjem oborožen kmet ni za bitko na odprtem polju. Na Vidmu zbrani puntarji bi bili kvečjemu za obrambo kake soteske, kakor je n. pr. od Krškega do Rajhenburga, na Krškem polju bodo odrekli še prav posebno, ako se bo zakadila vanje dobro izurjena plemiška konjenica. Dejstvo je, da zbi-rajo tudi graščaki vojaštvo na raznih koncih

u, a in se bodo poslužili za napade na kmečko vojsko predvsem konjenišva, katerega je mo-goče vreči po potrebi z vso naglico iz kraja v kraj. Po njegovem prepričanju bi pomenila sigurno zmago zasedba omenjene soteske, v katero bode moral ugrizniti nasprotnik, ako bo hotel zabra-niti širjenje punta. Ako boda kmetje le enkrat videli na lastne oči, da so kos plemiškim, fim bo vzrasel pogum, utrdil se bo med njimi vojaški red in po kaki večji zaplembi pravega bojnega orožja bi šele bilo misliti na prehod iz obrambe v napad.

Stercovi pomisleki so bili edino pametni in bi bili prinesli kmetom sigurno zmago, ako bi ne bili zadeli na gluha ušesa. Vojvoda in ostali ka-pitani so bili za to, da se preplavi s puntom čim več pokrajin; ko bo vse v punti, se tudi plemstvo ne bo upalo postaviti v bran. Ilija Gregorič je prodrl s svojim že davno izdelanim načrtom in radi tega je bil prvi in zadnji glavni vojni posvet na Resi končan prav hitro. Popoldne sta odrinila vojvoda in Sterc s 500 možmi proti Rajhenburgu, ostalih 2000 bojevnikov je še odpočivalo na Vi-

zadnjega vedno čvrst in zdrav in dober katoliški mož. Pokoj njegovi duši!

Podgorje. Mnogi so prerokovali, nekateri mogoče tudi želeli, da bo moral naš vč. g. župnik letošnji pust mesto krapov jesti bob, ki ga — že par let starega — ima za vsak slučaj pripravljenega, a vendar se njihove želje oziroma prerokbe niso uresničile. Na Blaževu sta si pred oltarjem podala roki Ivan Stopar, poljedelec, in Marija Kališnik, kmetiška hči, ter tako g. župniku prihranila bob. Novoporočencema želimo v zakonskem stanu vso srečo. Priporočamo jima, kakor vsem zakoncem: glejte, da se prvič ne skregate, pa bo vse dobro! — Letošnji pust je minul brez hrupnih veselje. Čemu bi plesali, ko se itak s svetom vred sučemo? Le požarna bramba je na pustno nedeljo v predstavi priporočala čarodejno milo, ki brez brižve obrije obraz. Pa je slabo naletela. Nastopil je hud mraz, ki združen z ostrim vetrom popolnoma zastoni obrije človeka, če bi imel same ščetine pod nosom. 26 stopinj je kazal termometer, bolj rečeno: mrazomer. Vsak dan si lahko doživel ali videl silno pretresljive prizore, ki jih je povzročil mraz. Človek si skoro ni upal odpreti usta v strahu, da mu zamrznejo, tudi ne govoriti z drugim, ker bi lahko besede že prej zamrzile, predno bi prišle do ušes. Pri nečnem spolu sedaj ne vidimo tiste odkritosti kakor v toplejšem času, ker so radi mraza vse zavite.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 8. t. m. sta bila poročena v tukajšnji cerkvi Ivan Knupleš od Sv. Jakoba v Slov. gor. in Alojzija Črncec iz Malne. Nevesta je bila zvesta članica Marijine družbe, ljubila je tudi lepoto hiše božje ter je s krasnimi cvečicami kincala tukajšnje oltarje. Gostilja se je vršila na nevestinem domu kratko in pošteno brez godbe. Želimo srečo in blagoslov božji!

Marija Snežna. V sredo dne 17. svečana je po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, umrl daleč na okoli znani posestnik Edvard Fluher na Spodnji Velki v starosti 86 let. Pogreb se je vršil v soboto. Bodi tukaj izrečena prisrčna zahvala vsem, ki so se ga v tako polnem številu udeležili. Rajnega priporočamo v pobožno molitev!

VI. POGLAVJE.

Ko se je pomikal Gregorič proti Rajhenburgu, mu je prihitel nasproti tamošnji grajski posestnik Welzer, ki mu je poklonil sod vina ter vola s prošnjo, naj mu ne uniči gradu ter posesti, saj je itak kmečke in ne plemiške krvi. Iz Rajhenburga so še marširali puntarji v noči v Sevnico, ki se jim je podala brez odpora. Tukaj se je utaborila kmečka vojska. Vojvoda in Šterc sta bila povabljeni od gospe Klobner na posest Ruda, kjer so ju gostili dne 5. februarja vprav po knežje. Iz najbolj veselega razpoloženja ju je vzdramil na konju pridrveli sel iz Krškega, ki je prinesel strašno poročilo o porazu kmečke vojske pri Krškem. Uskoški poveljnik Thurn je pridrl preko Kostanjevice s približno 500 svojih ljudi in zadel na Kupiničeve čete, ki so se bile baš prepeljale preko Save in se razvrščale za nadaljnji

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnshek, trgovec, Glavni trg.

Jančič Karl, trgovina, Aleksandrova cesta 11.

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9
Tekstilni bazar, Vetrinjska ulica 17

Sv. Jurij ob Ščavnici:

Josip Farkaš, trgovina.

Perger Tomaž, trgovec.

V Kapeli pri Radencih.

Franjo Steinbauer, trgovina.

V Ptuj.

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Franc Dobovičnik, Gosposka ulica 15.
(pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupi, steklar.

Brumec Anton, trgovec, Gosposka 2
(pri nakupu za 200 Din)

Ljubno v Sav. dolini:

Jakob Sem, trgovec

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je za trgovce, ki odzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Babinci pri Ljutomeru. V soboto dne 6. t. m. popoldne je zatisnil svoje blage oči tovariš in posestnik Janez Polanič po dolgi in

mučni bolezni, katero je prenašal z največjim potrpljenjem. Bil je dober in skrben gospodar in vnet delavec pri gasilskem društvu. Blagi pokojnik zapuša tri nepreskrbljena otroka. Dragi Janez, bil si vedno vesel in dobre volje, pa je prišla kruta smrt in ti utrgala nit življenja in si se moral preseliti na oni svet. Janez, izprosi nam vsem, da se snidemo v naši nebeški domovini! Ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Jernej pri Ločah. Tukaj se je poročila dne 1. februarja t. l. Tlačka Cvahate z vrlim mladeničem Ignacijem Tomažič iz Pobrežja pri Prihovi. Obema novoporočencema želimo obilo sreče! Bog živi!

Sv. Jernej pri Ločah. Umrl je pri nas minule dni po kratki in mučni bolezni znani bahovinski cestar Korže Ivan. Njegov rojstni kraj je bil v Ponikvi ob južni žel. Naj v miru počiva! — Naš cerkveni pevski zbor dobro napreduje. Vodi ga organist g. Janko Korošec. Petje v naši mali in prikupljivi cerkvi je tako lepo kot le malo kje. — Tudi v našem kraju je nastala kriza glede denarja. Blago po trgovinah se vedno drži svojo ceno, a kmet ima kmet za prodati, to nima nobene vrednosti. Jajca so n. pr. imela svojčas toliko ceno, da si je lahko ubogi kmet vsaj nekoliko pomagel pri nakupu vsakdanjih potrebščin za gospodarsivo, toda sedaj so na pol zastoj. Če bo šlo tako naprej, bomo šli kmalu rako-vo pot!

Št. Ilj pri Velenju. Letošnji pust nam je vzel dve nevesti. Krajnc Ana je odšla v Šostanj, Leskovar Angela si je izbrala Škale. O priliki poroke Glinšek-Leskovar so svatje darovali 100 Din za novo bogoslovnico v Mariboru. Ob slovesu nam je pa pust nasul snega toliko, da bomo morali resno misliti na smuče, če bo hotel priti sosed do sosedu.

Grize-Zabukovca. Dne 27. januarja so prav žalostno zapeli zvonovi naše župne, kakor tudi obeh podružničnih cerkva, naznanjajoč, da je zatisnil svoje trudne oči mož trpin, dober krščanski gospodar in oče, gosteljubljen sosed in prijatelj ter dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, Mihael Pinter, p. d. Grčar, posestnik v Zabukovci. Doživel je 77 let. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležilo veliko število

dmu, da se prepeljejo v jutru 5. februarja na desni breg Save v Krško in začne pohod preko Krškega polja.

pohod po Krškem polju. Ko so zapazili kmetje v galopu proti njim drveče nasprotnike, so se zmajale njih vrste, se zagnale v beg in zatekle v Krško. Po prihodu Thurnovih pešcev je prodrla pehota z gornje strani v mesto, jezdec so ga zavzeli od druge strani. Pričelo se je nepopisno strašno klanje, v katerem je padlo in utonilo v Savi 300 kmetov, vsi drugi so bežali ter se razkropili na vse strani. Po zmagi je uskoško vojaštvo grozno besnelo, ropalo ter požigalo.

Sporočilo o tako naglem ter nepričakovanem porazu je tako presenetilo vojvodo, da se je zjokal kakor od staršev tepen otrok. Zgodilo se je to, kar je dyakrat prerokoval kapitan Šterc. Pogreška glede cepljenja bojnih čet se ne bo dala več popraviti. Sedaj ni bilo niti misliti na kako nadaljnje prodiranje, treba je le še rešiti, kolikor je še sploh bilo mogoče. Za nobeno ceno v Sevnici zbrana kmečka vojska ni smela zvedeti o porazu, sicer se je polasti malodušnost in kmetje se bodo razleteli, predno so sploh videli nasprotnika.

(Dalje prihodnjič.)

70letna zmagovalka pri lepotni tekmi.

V svojem stremljenju po vedno novih presenečenjih so prireditelji Parižani tekmo za najlepše oči. Da bi drugi čari tekmovalk ne vplivali na razsodbo, so sklenili, da si morajo tekmovalke za kriti obraz in se obleči v ohlapen domino. Tako je bilo sodnikom nemogoče spoznati — starost ali katere druge lastnosti tekmovalk. Veliko je bilo presenečenje, ko se je razkrila lastnica lepih oči: bila je neka 70letna starica! Kako si je mogla tako pokriti obraz, da se niso videle niti gube okrog oči, tega poročilo ne pove.